

Герої роману Корнелії Функе "Чорнильне серце"

Корнелія Функе

Перелік головних героїв роману допоможе краще зрозуміти хто є хто при читанні стислого чи скороченого переказу твору. Автор статті: Світлана Перець. Авторські права на переказ належать Укрлібу

Мегі Фольхарт — 12-річна дівчинка, яка живе з тільки з батьком, якого називає просто "Мо". Найбільше дівчинка любить читати, а свої улюблені книги зберігає у скриньці, яку для неї змайстрував батько. Своєї мами Мегі не пам'ятає. Батько розповідав дочці, що 9 років тому мама була змушена поїхати від них. Мо часто змінює місце проживання, тож Мегі мандрує з ним у їхньому автобусі. Дівчинка дуже схожа на маму, фото якої Мо зберігає під подушкою. Мегі, як і мама, має світле волосся і голубі очі. Мо вміє вичитувати, тобто оживляти, героїв книжок, тому він ніколи не читає вголос. З розвитком подій у творі Мегі дізнається про вміння батька, а потім виявляє, що й сама може оживляти героїв книжок.

Мортимер Фольхарт ("Мо") — батько Мегі, палітурник, який "ремонтую" старі книжки. Чоловік часто переїжджає з місця на місце, знаходячи роботу в різних бібліотеках. Саме він прищепив дочці любов до книжок. Коли Мегі було 3 роки, Мо читав дружині вголос книжку "Чорнильне серце" і оживив героїв книжки — Каприкорна, Басту і Вогнерукого. Цих три чоловіки називали Мортимера Чарівновустим.

Тереза (Реза) — мама Мегі, яка потрапила 9 років тому у книгу "Чорнильне серце", коли звідти у реальний світ вийшли три герої. Згодом жінку вичитав з книжки читець Даріус для Каприкорна. Реза стала служницею злого Каприкорна, намагалася кілька раз втекти, але її повертали. Оскільки Даріус не володів досконало вмінням вичитувати героїв з книжок, Реза вийшла з книжки німою. Щоб спілкуватися з іншими, вона писала те, що хотіла сказати, на аркушах. У Резу був закоханий Вогнерукий, який спершу не знав, що вона дружина Чарівновустого (Мо).

Елінор Лоредан — багата тітка мами Мегі, власниця величезної бібліотеки. У жінки немає власної сім'ї, бо вона все життя віддала книгам. Елінор дає притулок у своєму великому будинку Мо та Мегі. Найбільшого страждання Елінор зазнала тоді, коли всі книги з її величезної бібліотеки спалили люди Каприкорна.

Феноліо — автор книги "Чорнильне серце". Коли чоловік дізнається від Мо про своїх вигаданих героїв, які з'явилися у реальному світі, то виявляє цікавість і насолоджується своєю майстерністю створювати негативні характери. Та згодом Феноліо бачить, які жахіття робить його герой Каприкорн, тож допомагає Мегі і Мо

виправити усе на краще. У фіналі першої книги трилогії Феноліо сам потрапляє на сторінки своєї книги.

Каприкорн — головний лиходій роману, що вийшов зі сторінок "Чорнильного серця". Каприкорном він називав себе від 15 років – за науковою назвою сузір'я Козерога, під знаком якого він народився. Його батьки були ковалем і служницею, але він усім говорив, що має високе походження. Потрапивши з книжки у наш світ, Каприкорн організував банду, яка для своїх цілей не спинялася навіть перед вбивством людей. Каприкорн зовсім не хотів повертатися у той світ, з якого прийшов, тому по всьому світу шукав примірники "Чорнильного серця" і знищував їх, щоб Чарівновустий не повернув його назад. Читець Даріус вичитав для Каприкорна його матір, яку звали Мортола (її ще називали Сорокою).

Баста — права рука Каприкорна, чоловік, якого вичитав Мо з "Чорнильного серця". Баста був дуже забобонним чоловіком, і це використовували проти нього інші.

Вогнерукий — пожирач вогню, фокусник і мандрівний артист, якого разом з Бастою і Каприкорном вичитав Мо. Вогнерукий всюди з собою носить у наплічнику рогату куницю на кличку Гвін. У Вогнерукого руде волосся, а на обличчі є шрами, які залишились від Бастиного ножа. Найбільше Вогнерукий хоче повернутися додому, у книгу, бо цей світ йому не подобається. Він закохується у Резу, але згодом дізнається, що вона дружина Чарівновустого.

Фарид — хлопець зі Сходу, на 3-4 роки старший за Мегі. Його вичитав Мо з "Тисячі і однієї ночі", хоч за наказом Каприкорна мав вичитати скарби. Фарид найбільше потоваришував з Вогнеруком і мріяв навчитися володіти вогнем.

Пласконіс і Кокерель — чоловіки, які працювали на Каприкорна. Пласконіс мав сплющене обличчя, бо його не зовсім вдало вичитав читець Даріус, а Кокерель був кульгавим.